

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nicolai Svsii E Societate Iesv Opvcvla Litteraria

Suys, Nicolas

Antverpiae, 1620

I. Styli materia, & officium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69342](#)

LIMA CICERONIANA

AD STYLV M ACCVRATE

PERPOLIENDV M.

C A P V T I.

Styli materia, & officium.

Nimose quidem summus orator, non imperator, Latinæ lingue pomœrium proferre conatus est, ut eloquentia Romana vernaculis instructa verbis aliunde subsidium euocare non cogeretur; nullâ tamen commentatione suâ, animique contentione euitare potuit, quin multa paſsim è Græcia, ciuitate donaret, quæ deinde inter Romana censerentur. Nec aër solùm & æther, sed stylus quoque lege Tulliâ ius Quiritium assecutus est. Cui voci cùm varia & multiplex significatio obuenerit, tum ea ad nos præsertim spectat, quam Prudentius suis limitibus circumscriptis:

*Inde alij stimulos, & acumina ferrea vibrant,
Qua parte aratis cera fulcis scribitur;
Et qua secti apices abolentur, & æquoris hirti
Rursus nitescens innouatur area.*

Religiosissimi auctoris candidos reuocauimus, ut ex ijs & materiam, quâ stylus cudi-

De Cas-
siano
Marty-
re.

A s tur,

tur, & ipsius discamus officia. E ferro fuisse persuasum habeo innoxijs præsertim temporibus. Isidorus auctor. *Cerae parvulorum nutrīces: ipsa dāt ingenium pueris, primordia sensus: quarum studium primi Græci tradidisse produntur.* Græci enim & Tuscī primū ferro in ceris scripserunt. Neque tamen adeò asperum ferrum fuisse arbitror, ut riualem non pateretur. Vele ex osse, vel ex elephantis dente graphium deformarunt artifices. Atta in satyra apud Isidorum notus:

Isidor.

Isidor.

Vertamus vomerem in ceram, mucroneq; aremus osso.

Quin imò ferrum tandem migrare coegerunt leges. Hinc illud de vulgo scribarum; *Ceram ferro nec adito.* Cui & Plinius subscribit.

Plin. l.

34. c.

14.

Pro mente enim ipsius lego l.34. cap.14. *Stilo ferreo scribere vetitum est: ut vetustissimi auctores prodiderunt.* Nec seposita admodum vel arca na decreti ratio. Non animositatum pupuli soleæ & anguillis obnoxij, quibus ceras debabant, sodalium suorum cutem conscribiliabant; sed grandiores quoque & militares viri, cum alijs armis in vrbe Roma accingi prohiberentur, religiosa Mercurij & Apollinis arma, ad Martia traduxerunt facinora. Sic

Plut. in Antyllus γερων μεγάλοις interimitur: & Gracchis. Cæsar tot bellorum victor, hoc telo, cum à

coniuratis incingeretur, vitam suam propugnare conatus est. Cæsius, vt Suetonius adse-

rit,

In Julio cap. 82.

rit, aduersum vulnerat paullum infra iugulum,
 Cæsar Casij brachium arreptum graphio traiecit.
 Hic ipse usus est, ni fallor, quod ludens respe-
 xit Tullius Philippicâ secundâ: Sed vnam rem,
 vereor, ne non probes: si enim fuisset, non solum re-
 gem, sed regnum etiam de repub. sustulisset: & si
 meus stylus ille fuisset, ut dicitur, mihi crede, non so-
 lùm vnum actum, sed totam fabulam confecisset.
 Quæ quidem licet ita se habeant, nunquam
 tamen adducar ut credam, tam altè ferrum
 defossum fuisse, ut non mox refoderetur, &
 omni propè tempore in usu haberetur. quod
 ex historiarum lectione manifestum. Demus
 verò noxiū fuisse ferrum: an ex osse vel e-
 bore innoxius, ad vulnerandum, ad trucidā-
 dum imparatus stylus? Elephātinis stylis mi-
 nistros crudelitatis Neronianæ usos fuisse
 quidam narrant tanquam pugionibus. Stylis,
 inquam, non libris. Nam ut elephantinos vel
 elephantidos libros agnoscam, (quos ego
 quidem non pro vulgi tamen opinione, in-
 terpretabor alias opportuniūs) quid pugioni-
 cum libro? quod formæ consortium? Mate-
 riam exposuimus, ad officium redeamus,
 quod duplex fuit. Vnâ enim parte styli, quâ
 acies micat,

Aratis cera sulcis scribitur.

Quod licet vix pueris ignotum sit, non mo-
 rosi tamen hominis esse iudicauit, strenui rhe-
 toris describere verba paucula: ut illius in
 pueri-

Cicero
Phil. 2.

puerilibus præceptionibus non puerilem in-
dustriam fastidiosi magistelli cognoscant.

Quint. Cùm verò iam ductus sequi cœperit (puellus) non
L. I. c. 1. inutile erit eas tabella quā optimè insculpi, vt per
 illos velut sulcos ducatur stylus. Nam neque errabit,
 quemadmodum in ceris (continebitur enim utrum-
 que marginibus) neque extra præscriptum poterit
 egredi: & celerius ac sèpiùs sequendo certa vestigia
 firmabit articulos: neque indigebit adiutorio ma-
 num suam manu superimposita regentis. Quis hac
 ætate tantum operæ collocet, vel de rure as-
 sumptus & pistrino minax Orbilius, præ-
 ceptis in gratiam infantium conscribendis,
 aut iisdem instituendis; quantum non modò

Sueo-
nus in
Aug.
pp. 64.

Quintilianus vir grauissimus, sed olim etiam
 Augustus Vrbis dominus collocarunt, vt im-
 belles manus in venustos characterum du-
 ctus dirigerent? Verùm ad alterum iam styli
 officium veniamus. Nam & altera styli pars
 obtusa:

Quā sedi apices abolentur, & æquoris hirti
 Rursus nitescens innouatur area.

Horat. Horatius lucis aliquid adspergit:
Batyra
ylt. l. 1. Sæpè stylum vertas, iterum quædigna legi sunt
 Scripturus.

Quint. Plus etiam Quintilianus: Sequitur emendatio,
4. 6. 1. pars studiorum longè utilissima. Neque enim sine
 causa creditum est stylum plus agere, dum delet.
Cicerò Facetè & vrbanè ex eodem fonte iocum de-
18. 2. riuauit in Verrè Orator: Vertit stylum in tabula
 sua;

sua; quo factō omnem actionem euertit. Præclarè Politianus triuiales Horatij commentatores Polis. explodens rem describit ipsam. Stylum, inquit, vertere, est inducendi expungendiq; causā, partem exacuminatam surrigere, quā scribimus; alterā, quā retusior est aut latior, proclinatā, & scriptis delendis impactā. Idem enim munus censorium versus stylus in cera obtinet, quod in membranis spongia. Hic usus est, hæc utilitas, eademque causa cur pro scribendi genero usurpetur. De quo cum mihi scribendum sit, quæ enucleatiū de antiquorum pingendi ratione dici possint consultò præteriens, in eam quā nactus sum prouinciā, me consero.

C A P V T II.

Quid stylus apud oratores.

Quod præclarè Tullius de philosophis quibusdam, hoc ego de philologis nostris disertè commemorare possim: *Vrbem Ciceronem philosophiæ, mihi credite, proditum, cum castella defenditum. Dum enim alij in eloquentia siue stylo, quæ spectatissima eloquentiæ pars est, nihil præter verba expendunt; alij solos numeros ad examen vocant: & hi membra carpunt, illi periodos circumducunt; ipsam suadam medullitus complecti sibi videntur, & nihil interim præter*

Nubes & inania captant.

Quæ-